

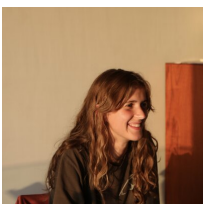
pzazz

Pinokkio

JONAS BAEKE & JEF
HELLEMANS

Een kind van zijn
tijd

Roosje Mestdagh

Gezien op 11 september 2022

Na een uitverkochte speelreeks op Theater Aan Zee was 'Pinokkio', masterproef 2022 aan het KASK in Gent van Jonas Baeke en Jef Hellemans, nogmaals te zien op het Toneelscholenfestival in Gent. Een voorstelling over opgroeien in een wereld waar zoveel mogelijk is dat je volledig de kluts kwijtraakt.

25 SEPTEMBER 2022

Het licht springt aan en het podium van het charmante theater Tinnenpot kleurt felgeel. Op de scène strekt een latex doek zich uit tot een groot vierkant. Een smaller doek van hetzelfde materiaal vormt verticaal de achterwand van het speelvlak. Pinokkio (Jef Hellemans), gekleed in een gele T-shirt met witte strepen, strak groen shortje en groene muts, ligt in een ongemakkelijke houding op zijn buik roerloos stil.

Het snijdend geluid van een mes klinkt doorheen de zaal en Pinokkio's hoofd schiet omhoog. Met zijn ogen kijkt hij schichtig rond, terwijl hij op een snel tempo zijn rechterbeen op- en neerbuigt. De ontdekking van zijn andere ledematen volgen en op een soundtrack van mechanische klanken komt hij houderig tot leven.

Het verhaal van de houten pop die op een nacht tot leven gewekt wordt en allerlei avonturen doorstaat om een echte jongen te worden, kennen we allemaal. De kleine, guitige jongen met het rode pakje, de blauwe strik en het, van een veer voorziene, bruine hoedje staat velen onder ons sinds onze kindertijd in het geheugen gegrift dankzij de Disney film uit 1940. Dank u, Mr. Walt Disney.

Net als nagenoeg alle sprookjes die de Disney Studios bewerkten is ook 'Pinocchio' gebaseerd op een bestaand verhaal. In dit geval is dat het boek 'Le avventure di Pinocchio', geschreven in 1883 door de Italiaanse auteur Carlo Collodi. Hij verzoon een satirisch kinderverhaal over een houten ventje dat zich (letterlijk) ontpopt tot een levensechte jongen. Het was zijn commentaar op de conservatieve maatschappij en de brave kinderlectuur van die tijd. Theatermaker Jonas Baeke en acteur Jef Hellemans vertrekken voor hun 'Pinokkio' van dat maatschappijkritische origineel.

De gele wereld van Pinokkio straalt grenzenloosheid uit.

Het is niet de eerste keer dat Baeke zijn inspiratie haalt uit het kind-zijn. Vorig jaar maakte hij samen met acteur Mats Vandroogenbroeck 'Bambiraptor' voor Kopergieterij. Deze voorstelling voor kinderen vanaf 8 jaar boog zich over taal en verbeelding: "Ludwig Wittgenstein voor kinderen" volgens Pieter T'Jonck. Met *Pinokkio* spreekt hij een volwassen publiek aan en reflecteert hij over wat het betekent om als kind op te groeien in de hedendaagse maatschappij.

De gele wereld van Pinokkio straalt grenzeloosheid uit. Het is een wereld waar, net als Pinokkio, alles nog moet groeien en waar dus alles mogelijk is. Hij ontdekt zijn lichaam, vindt bewegingen uit en met zijn prille stem uit hij zich stilaan vloeiend in Italiaanse woorden (in het Engels geprojecteerd op de

achterwand). Bij zijn avonturen ontmoet zijn maker Gepetto (Lieselot Siddiki), een andere houten pop dat zijn vriend wil zijn (Elias Degruyter), een goede fee die zich om Pinokkio bekommert (Colette Goossens) en de krekels die zich voorstellen als zijn geweten.

'Cosa dovrei fare ora? (What should I do now?)', vraagt hij Gepetto. 'Dovresti fare la cosa giusta (you should do the right thing)', krijgt hij te horen. Zijn antwoord: 'E quale sarebbe? (What could that be?)' Bij elke ontmoeting springen de figuren tevoorschijn vanachter het gele doek, maar dichterbij komen ze niet. Pinokkio stelt vragen, maar de antwoorden zijn vaag en vluchtig, want zo snel als ze verschijnen, verdwijnen ze weer achter de wand. Telkens blijft Pinokkio eenzaam en verward achter.

In een sterk fysiek spel baant Pinokkio zich een weg door de vele ongelukkige ontmoetingen. Hij schokt en beeft. Hapert en trilt. Hij loopt, valt en springt. Als een robot, een mechanische marionet, waarvan het computersysteem op tilt is geslagen, worstelt hij met de eindeloze overvloed aan vrolijke *boings, pings*, geklop en andere deuntjes die we associëren met arcade-spelletjes, een geluidsontwerp van Margy Regniers.

'Pinokkio' toont zo de schrijnende realiteit van het kind dat goed wil doen, maar niet voldoet aan de opgelegde verwachtingen. 'Fai la cosa giusta (do the right thing)'. Werk hard, lieg niet, wees eerlijk aan jezelf. Maar hoe doe je dat als je jezelf nog moet uitvinden?